

Η ΑΜΑΡΤΙΑ

ΑΙΟΙΕΣ αγνώριστες χαρές
και κάποιες λυπές μαυρές
και κάποιες ανθομύριστες
και παραδείσιες αὔρες
ἔχουνε τὸ βασίλειό τους
μέσ τὴν καρδιά μου χτίσει
ὅπου μοῦ πῆρες σὲ τρελλό
καὶ θερινὸ μεθύσι.

Μέσα σ'τ' Ἀπρίλη τὰ φιλιὰ
καὶ σ'τὴ δική σου λαῦρα
σ'τὰ δλόφωτα τὰ μάτια σου
ποῦ ἀπὸ λαχτάρα εἶν' μαῦρα
βοῆκε ἡ ἀγάπη τὸν καῖμό
κι' ἡ ἀμαρτία τὸν πόθο
κι' εἶνε χαρὰ καὶ θάνατος
μέσ τὴν καρδιά ὅτι νοιώθει

Κάποιες αγνώριστες χαρές
και κάποιες λυπές τώρα
μοῦ συνεπῆξαν τὴν καρδιά
στὴ μουσικὴ τὴ χώρα
ποῦ λυπημένες ἡ χαρές
κι' ἡ λύπες τρελλομένες
μέσα σὲ νύχτες σκοτεινές
πηδοῦν χειροπιασμένες

Καὶ τραγουδῶ τὴ σκοτεινὴ
καὶ φλογερὴ ἀμαρτία
σ'τὰ φλογισμένα σου φιλιὰ
καὶ σ'τὴν τρελλὴ εὐθυμία
ὦ Εὐα, μάνα ἀγέννητη
τοῦ κόσμου καὶ ἐρωτευμένη
ὦ Ἀμαρτία καὶ ὦ Ζωὴ
νεκρὴ καὶ ἀναστημένη

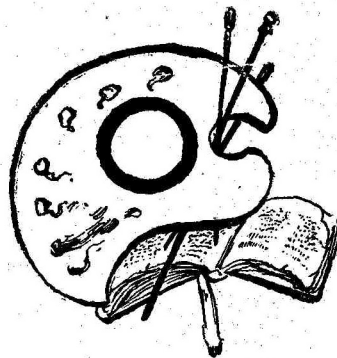
Μέσα σ'τ' Ἀπρίλη τὰ φιλιὰ
καὶ σ'τὰ δικὰ σου χεῖλια
καὶ σ'τῆς καρδιάς μου τὰ βαθειὰ
τὰ σκοτεινὰ καὶ ἀνήλια
ἦρθε ἡ ἀγάπη ἡ φλογερὴ
κι' ἡ σκοτεινὴ ἀμαρτία
τὰ τραγουδήσουν τὸ χαμὸ
καὶ τὴν τρελλὴ εὐθυμία.

ΙΔΟΜΕΝΕΥΣ ΨΥΧΑΣ

★ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ★

Η ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

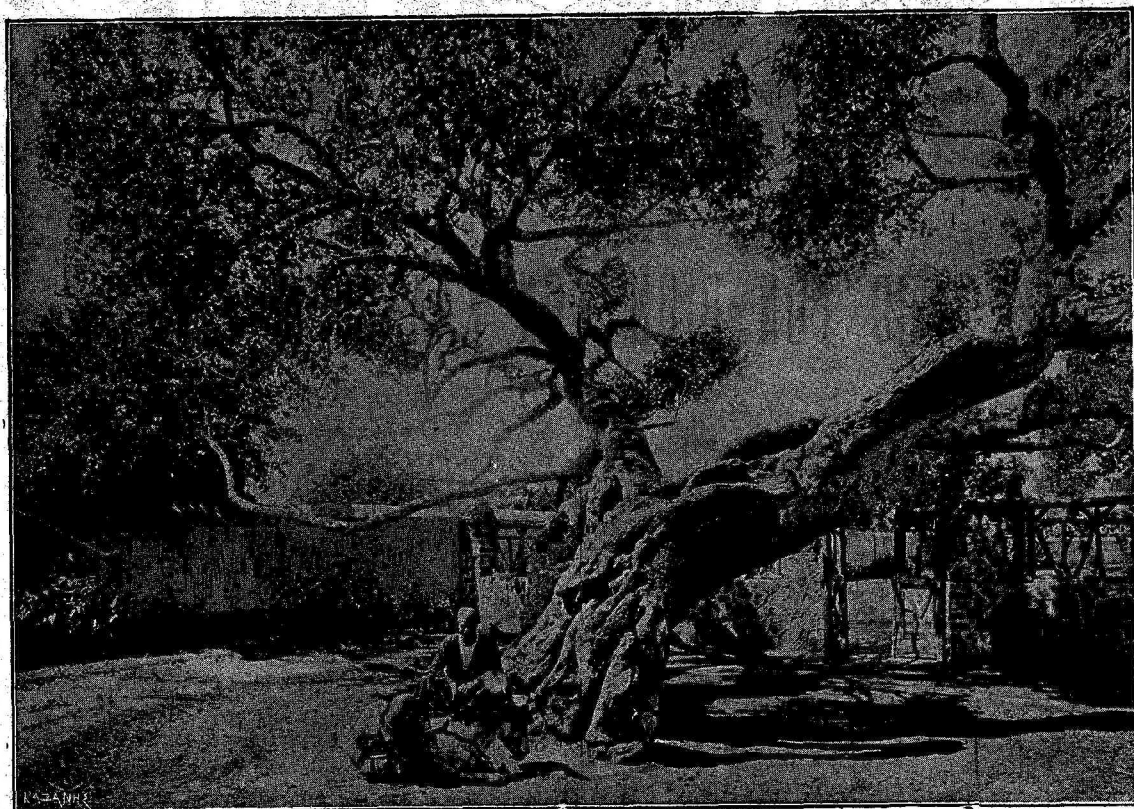

Ἰ Αἰγυπτιακοὶ
γρανίται καὶ τὰ
Ἑλληνικὰ ἀρι-
στουργήματα
τῆς γλυπτικῆς
κατέχουσιν εἰς
τὰ χρονικά τῆς
τέχνης, τόσῳ με-
γάλῃ καὶ πε-
ρίβλεπτον θέσιν,

ὥστε δικαίως θεωροῦμεν ἀνεπανόρθωτον τὴν ἀπώ-
λειαν τῆς ἀρχαίας ζωγραφικῆς.

Καθὰ ἀναφέρουσιν οἱ συγγραφεῖς, ἡ τέχνη αὐ-
τὴ ἦτο λίαν ἀνεπτυγμένη κατὰ τοὺς ἀρχαίους
χρόνους. Ὑπῆρχον πολυάριθμοι καὶ ἔξοχι καλ-
λιτέχναι, εἶχον δὲ τοιαῦτα ὕλικά μέσα, ὥστε
ἔργα τινά, δυστυχῶς πολὺ σπάνια, ἠδυνήθησαν
νὰ διελθῶσιν τοὺς αἰῶνας μετὰ τῆς ἀρχικῆς
των ζωρότητας.

Τὰ ὀλίγα μὲν ἀλλὰ θαυμάσια δείγματα
μεταφερθὲν τελευταίως ἐξ Αἰγύπτου, μᾶς
παρουσιάζουν τὸ ἀνώτατον ὄριον τῆς στερεότη-

Τὸ δένδρον ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἀνεπαύθη ἡ Παναγία

τος, ὅπερ δύνχται τις νὰ ἐπιτύχῃ ἐν τῇ τέχνῃ τῆς ζωγραφικῆς ὑπὸ ἔποψιν διαρκείας χρωματισμοῦ.

Ἐὰν δὲ δὴν διετηρήθησαν περισσότερα μ' ἤχρι σήμερον, αἷτιον τούτου εἶναι ἡ ἔλειψις τῆς στερεᾶς ἐπιφανείας τοῦ ἐρείσματος ⁽¹⁾. Κατέχμεν σήμερον εἰκόνας, αἷτινες ἀριθμοῦσιν ἴσως δύο χιλιάδας ἐτῶν ζωὴν.

Πόσα ἐκ τῶν νεωτέρων ἔργων δὲν θὰ διαρκέσωσιν οὔτε δύο χιλιάδας ἡμέρας — τί λέγω; διὰ τοὺς περισσότερους τῶν ζωγράφων μας πρέπει νὰ ὀμιλῶμεν δι' ὥρας.

Ἰδοὺ ἐκεῖνο ὅπερ μᾶς ἐνδιαφέρει καὶ πρέπει νὰ γνωρίζωμεν: Ἡ φύσις τῶν χρωμάτων καὶ οἱ ὅροι ὑπὸ τοὺς ὁποίους δύνανται ταῦτα νὰ εἶναι στερεά.

Θὰ ἦτο περιττὸν νὰ ἐπαναλάβω ὅσα παρ' εἰδικῶν ἐλέχθησαν ἐπὶ τῶν κανόνων, οἷτινες χρησιμεύουσιν ὡς ὁδηγοὶ εἰς τὴν μεθερμηνεύσιν τῶν σχημάτων.

Δὲν ἀποτείνεμαι εἰς τὸν ἴχνογράφον, ἀλλ' εἰς τὸν συμπληρωτὴν τοῦ ζωγράφου. Ἐξυπακούω δὲ ἀκόμη καὶ τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς Φυσικῆς ὅπερ πραγματεύεται τὴν ἀρμονίαν τῶν ἀνιθέσεων.

Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ δὲν συνίσταται μόνον εἰς τὴν διαχάραξιν γιγαντιαίων σχημάτων καὶ ἀνα-

λογιῶν συμπεριλαμβάνει ἐπίσης τὴν μελέτην καὶ σπουδὴν τῶν ὕλων, αἷτινες ἀπαρτίζουσι τὰ θεμέλια.

Τὸ ἔδαφος ἐπὶ τοῦ ὁποίου κτίζουσιν ἐξετάζεται μετὰ προσοχῆς. Ἡ πέτρα, τὸ ξύλον, ὁ σίδηρος, ἐκτὸς τῆς καλῆς ἐκλογῆς, λαμβάνουσι καὶ τὸ κατάλληλον σχῆμα ὅπερ παρέχει εἰς αὐτὰ τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς ἀντοχῆς καὶ στερεότητος.

Ὅμοια μέρηματα τῆς τοῦ ἀρχιτέκτονος ὀφείλει νὰ εἶναι καὶ ἡ τοῦ ζωγράφου.

Δὲν πρόκειται βεβαίως νὰ μετατραπῇ εἰς χημικὸν ὁ ζωγράφος. Ἐχῶ ὅμως στερεὰν πεποιθήσιν ὅτι ὁ ζωγράφος πρέπει νὰ εἶναι σοφός.

Ἡ φιλοσοφία, ἡ ἱστορία, τὰ μαθηματικά, ἡ ἀνατομία τῶν ζώων καὶ ἡ τῶν φυτῶν ἀκόμη, πρέπει νὰ σχηματίζουσιν τὰ ἐφόδια του, πρᾶγμα ὅπερ πολλοὶ τῶν καλλιτεχνῶν κατενόησαν. Διὰ τί λοιπὸν εἶναι τόσον ὀλίγοι ἐκεῖνοι οἷτινες κοπιᾶζουσι διὰ τὴν σπουδὴν καὶ μελέτην τῶν ὕλικῶν των; Δύναται τις νὰ ζωγραφίξῃ πολὺ ὡραία πράγματα χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ἱστορίαν καὶ φιλοσοφίαν, ἀλλὰ τὸ νὰ ζωγραφίξῃ τις ἀγνοῶν τὴν φύσιν τῶν χρωμάτων του, εἶναι ὡς νὰ κτίξῃ ἐπὶ νεφῶν.

Εἶνε σπουδαῖον τὸ ζήτημα τῶν ἱερεισμάτων, ἑλοίων χρωμάτων καὶ βερνικίων.

(Μετάφρασις Ν. Ἀλεκτορίδου)

A. RECOUVREUR

(1) Ἐρείσμα. = Support. Οἱ ἀδῆποτε ἐπιφάνεια προετοιμαζομένη καταλλήλως πρὸς ζωγράφειν, ὡς ἡ ὑδὸνη (μουσαμας) πίνακες ἐκ ξύλου, χαρτονίου, κτλ.